

MÜ'MİN GENÇ KIZ

Nureddin Yıldız Hocamızın 16.02.2014 tarihli (231.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Ve sallallahu ve selleme âlâ seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Kardeşlerim;

Bir Müslüman: “Kâbe Mekke’ de değil de İstanbul ‘da olsa daha iyi olurdu” diyebilir mi? Dese, onu nasıl yorumlarız? “Kâbe İstanbul’da olsa şöyle güzel olurdu, böyle güzel olurdu, Kâbe uzunlamasına bir bina olsa daha iyi olmaz mıydı” diyebilir mi Müslüman? Haccetmek için biz, “Medine’ye gitsek daha yakışırdı” diyebilir mi Müslüman? Dese “sen Müslümanlığın neresindesin” deriz. “Hangi Müslümanlık senin Müslümanlığın” deriz. Çünkü biz, Müslüman olmakla, Allahu Teâlâ’nın yaptığı her şeyin en doğru, en güzel, en gerekli olduğuna iman ettik. “Kâbe Mekke’de değil, İstanbul’da olsun” demek, temelden reddetmektir Allah’ı. “Haccederken Medine’ye gidelim; daha düzlük bir yer, daha rahat haccederiz, daha makbul olur” demek, dini temelden reddetmektir. Müslüman, Allah'a teslim olmuş insandır; İslâm’ı beğenmiş insan demek değildir. Beğenmek bir fantezidir.

Marketten şu veya bu beğenilir, konfeksiyonda gömlek beğenilir, kumaş beğenilir. İslam, görücüye çıkmış bir din değildir, İslam, teslim olunan bir dindir. Müslüman da yüzde yüz teslim olmuş bir insandır. Kâbe’nin Mekke’nin dışında filan yerde daha güzel olacağını düşünmek, bir çılgınlıktır, Allahu Teâlâ ile pazarlık etmektir. Bunun sonu da itiraz olduğu için, maazallah başka taraflara kaymak demektir.

Kardeşlerim;

Bir insanın Kâbe’nin İstanbul’da olmasını istemesi ne kadar çılgınlıksa ondan daha çılgınlığı da, kendisiyle ilgili kaderine, Allah’ın tercihine razı olmayarak yapmış olur. Bir erkek kendisini “kadın olsa daha iyi olurdu”, şeklinde düşündüğünde ya da bir kadın “Ben niye kadın oldum ki? Erkek olsaydım da sakallarım olsaydı” diye düşündüğünde, Kâbe’nin İstanbul’da olmasından daha kötü bir düşünceye dalmış olur. Çünkü Kâbe İstanbul’da olsaydı derken, coğrafi bazı gerekçeler anlamlı gibi durabilir hani. Şeytanın ikna edebileceği bir iki sapık düşünce olabilir ama insan kendisiyle ilgili, “Ben niye kadın oldum? Niye erkek oldum? Niye beyaz oldum? Niye siyah oldum?” Şeklindeki düşünceleri çok daha sinsî ve çok daha derinden kayma nedenidir.

Rabb’imiz Allah celle celâlûhu en güzel, en gerekli ve en uygun olanını yapmıştır. Kadın yarattıysa en uygun oydu. Erkek yarattıysa en uygun da odur. Çocuk vermediyse çocuksuzluk o aile için en uygundur. Erkek çocuk verdiyse erkek çocuk; kız çocuk verdiyse kız çocuk en uygun demektir. Yaratan Allah olacak, seçip beğenen kul olacak; olmaz ki böyle bir şey. Markette veya tuhafiyede mendil seçebilirsin. Çünkü nihayetinde markettekini, tuhafiyedekini yapan eden insan; insanın yaptıkları arasında onu değil bunu seçerim; ben de insanım, o da insan. Ama yaratan Allah olduktan sonra kul seçmez, teslim olur. Kul ne zaman seçer? Önüne domates ve biber koyduğunda: “iştahın hangisini seçiyor, istiyorsa onu seç” der. Bunun bir sakıncası yok. Ama önüne koymadan Allah: “sen busun” dediye bir seçim bırakmadı demektir.

Bu sebeple kardeşlerim, her şeyden evvel biz mü’min olarak; “ne yaptıysa Allah güzel yaptı” sözüne, yüzde yüz inanıp inanmadığımızı ölçebiliriz. Buna zenginlik ve fakirliğimiz de dâhil, ırkımız da dâhil. Başkalarının ırkı da dâhil. Güzel yaptı Allah. Kâbe’yi Mekke’ye koyarken de güzel yaptı, Afrikalıyı kapkara yaratırken de çok güzel yarattı. Buradakini bembeyaz yaratırken de çok güzel yarattı. Onu erkek, bunu kız yaratırken harika yarattı. Bu aileye yirmi senedir hiç çocuk vermeyen Allah, harika bir iş yapmıştır. Bu aileye evlendikten bir sene sonra üçüz veren Allah da harika yapmıştır. Kız çocuğu

babası, annesi dünyanın en güzel nimetleriyle karşılaşmıştır. Erkek çocuğuna baba olan, anne olan da eşi bulunmaz bir nimetle karşılaşmıştır. İman budur. Mü'min, böyle insandır.

“Şey itiraz etmiyoruz ama şöyle olsa daha iyi olmaz mıydı” demez mü'min; diliyle de demez, içinden de geçirmez. İstemeye ister. “Yetmiş tane erkek oğlum olsun Ya Rabb'i” der. “Yirmi beş tane de kız çocuğum olsun” der, dua eder. Ama daha iyisinin öbür türlü olacağı şeklinde bir vesveseyle, elini şeytana kaptırmaz. Kalbini şeytanın avucuna koymaz. Çünkü mü'min, bu fani hayat için yaşamıyor ki zaten. Cennet için yaşıyor. Eee cennette de kız mı senin için hayırlı, erkek mi hayırlı bilmiyorsun ki. Cennet güzel. Cennette kız olmak mı güzel, erkek olmak mı güzel, kız babası olmak mı güzel, kız anası olmak mı güzel, erkek anası olmak mı güzel, bunu Allah biliyor. Cennete gidip görmedin ki... “Sen cennete gir; cennette cinsiyet olmasın isterse sanane” diye kendi kendimizi ikna etmemiz gerekiyor.

Bu mukaddimeyi özellikle kız çocuklarımızla ilgili bir söz söyleneceği zaman özellikle faydalı buluyorum. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin, nübüvvetiyle geldiği zamanda, insanlar kız çocuklarını sevmiyorlardı, bela görüyorlardı, diri diri gömüyorlardı. Bu, doğru. Asla reddedilemez. Neden? Kur'an' da ayet var: **وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ**

Kız çocuklarının diri diri gömüldüklerine dair ciddi bir Kur'an ayeti var ortada. Ee dolayısıyla bu bir tarihi vakıa, tarih kitaplarından öğrenilmiş bir olay değil. Kur'an'dan öğrendik bunu. Fakat bu hastalık insanlıktan henüz kalkmış değildir. Henüz insanlık kız çocuğunu erkek çocuğundan daha değersiz görme hastalığından kurtulmuş değildir. Bunun en büyük belgesi, sadece bir ikna ve konuşma meselesi olarak zikrediyorum. Herkes kendi kalbiyle Allah'a hesap verecek şüphesiz. “Bende böyle yok” diyen için zaten sorun yok. Dikkat ediniz! Bir ailenin bir erkek, bir de kız çocuğu oldu mu: “Ne güzel, ne güzel!” Diyorlar. Ne güzel, ne güzel! Niye güzel? İkisi de kız olsaydı ne yapacaktın? Onlar evlenince yalnız kalacaktın. Hâlâ Ebu Cehil hastalığı silinmiş değildir. Hâlâ erkek çocuğuna güvenme hastalığı devam ediyor.

وَبَيْنَ شُهُوداً Hâlâ gözü önündeki çocuklara güvenen kaba saba cahiliye kafası bu. “Ne güzel, maşallah! Evliliklerinin beşinci yılında bir kız bir de erkek çocukları var. Kız zaten büyük, onu verirsin. Erkek çocuk da askere gidene kadar senin emekliliğin olur. Askerden geldi mi, erkek çocuğuyla garanti yaşarsınız. Allah' a güvenmeye ihtiyaç yok, erkek çocuk var zaten.” O da sonra serseri olup eve senede bir bile uğramayan biri oldu mu intihar edersin sen de; çare kalmadığı için. Hastalık genettir. Hangi hastalık? Kız çocuğunu erkek gibi görememe hastalığı. Genettir. İnsani bir hastalıktır. Ancak Muhammed aleyhisselamın terbiyesini görenler bu hastalıktan kurtulabilirler. “Evladlarınıza adil davranın. Tercih yaparsanız kız çocuğunu tercih edin.” diyen Muhammed aleyhisselamın sancağı altında olanlar bir ayırım yapmazlar. “Ne verdiyse Allah, güzel verdi.” derler.

Üç kız çocuğu olan bir babayı, hacdan gelen bir Müslüman gibi ziyaret etmek bu Ümmet'e mahsus bir şeydir. Ha hacdan geldin -cennetle müjdelendin hacda çünkü- ha üç kız çocuğu babasıdır. “Ne mutlu sana yahu! Şöyle bir kucaklayalım seni kardeşim. Üç tane kızın var ne diyorsun sen!” Hacı yapana cennet vadeden Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, üç kız çocuğunu iffeti ile büyütene cennet vaat etmiştir. Hacdaki vaat hoşuna gitti de kız çocuğundaki vaat niye hoşuna gitmedi? Var mı konserve seçip alır gibi Peygamber aleyhisselamın hadislerinden seçip almak? Bu Ümmet yalnız, bu genetik yapıya karşı direnebilir bir ümmettir. Bu Ümmet üçüncü, dördüncü çocuğu bile erkek olduğu için “Yav hâlâ kız çocuğumuz olmadı. Hangi günahı işledik acaba” diyebilecek bir ümmettir.

Kadın-erkek eşitliği insanlığın köklü yalanlarından biridir bu sırada. Yüzde yüz birleştirilmiş milletlerin yalanlarıdır bunlar. Zerre kadar kadınla erkek eşit değildir. Kadın; onların gözünde reklam

unsurudur, sekreterdir, ticari metaadır. Ticari malzemelerini, markalarını korudukları gibi de batı kültüründe, kadını korumak zorundadır. Nasıl markasına hak ihlali yaptırmıyorsa kadına da yaptırmıyor, ticari meta çünkü. Kadını ucuz çalıştırarak ekonomide işçi ücretlerini dengelediği için “kadın da çalışma hakkına sahip olsun” diyen sahtekârdır batı kültürü. Yalnız, yalnız Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, kız çocuğuna cennet kadar fiyat biçmiştir. Bu yalnız O’na mahsustur. “Üç kız yetiştir cennet senin olsun” diyen başka “üç kız çocuğunu tekstilde çalıştır, ek gelirin olsun” diyen başka. Çok fark var ikisi arasında.

Sahtekâr, ekonomist ruhla cennet vadeden Peygamber’in ulvi makamı hiç kıyas edilebilir mi? Sallallahu aleyhi ve sellem. Ne yazık ki, bu kadar açık seçik bir sahtekârlığı bile anlayamamak zafiyeti gösteriyoruz. Kâfirin kadın üzerindeki, kız çocuklarımız üzerindeki hilelerini maalesef idrak edemiyoruz. Gözümüze baka baka yalan söylüyorlar. Elhamdülillah ki, Rabb’imize hamdolsun ki bize hakkı hakikati anlatan Kur’an’ımız önümüzdedir. Okuyoruz, anlıyoruz. Elhamdülillah Buharî’imiz, Müslim’imiz, Ebu Dâvud’umuz gözümüzün önündedir. Okuyoruz, anlıyoruz da... Ötelerin ötesinden bize haber getiren Resûlullah’ı tanıyoruz sallallahu aleyhi ve sellem.

Kardeşlerim;

Bir ayar yapmamız gerekiyor bizim. Ne ayarı o? Kız çocuğu konusunda kendimize, aslımızla yeniden buluşacak bir ayar yapmamız gerekiyor. Kız çocuğu sadece bir evlat değildir. Kız çocuğu, bir cennet anahtarıdır. Dolayısıyla bu Ümmet, Ümmeti Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem, insanlık için çıkarılmış olan bu Ümmet, bütün insanlığın sorunlarını omuzlamak zorunda olan bu Ümmet, ancak ve ancak kadınlarının düzeyinde bir ümmet olabilir. Kız çocuklarımızın beynindeki İslam kadar İslam vardır sokaklarda. Kadınlarımızın anladığı kadar Kur’an anlaşılmalı demektir. Selahaddin Eyyubi, Sultan Fatih diye konuşabilmek için onları doğuracak ana bulman gerekir. Anasız çocuk yok insanlıkta. Çöplükten gül bitirip koklamak da hayal. Önce çiçeğe uygun toprak gerekir ki çiçek beklentin olsun.

Çok açık ve çok net bir şekilde, hiç tartışmaya mecal bırakmayacak şekilde inanıyor ve düşünüyoruz ki: “cami mi yapalım bir kız çocuğu mu yetiştirelim bu köyde” dense “bin cami, bir Meryem olmayabilir ama bir Hanne bir Meryem olur” diye umut eder, bir kız çocuğunu camiye tercih ederim. Tekrar ediyorum; şu Meryem kafalı bir kız çocuğunu, elli haneli bir köyde cami yapmaya tercih ederim. Çünkü cami namaz içindir. Kâinatın Efendisi ve namazın en güzelini kılan Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, altı çamur olan üstü de ağaç yapraklarından başka bir şeyle kapanmamış olan etrafı açık bir arazide, on sene Allah, Cebrail, melekler ve on binlerce sahabisiyle secdeye kapandılar. Namazları da kabul oldu herhalde. Oradan grup halinde cennete gittiler. Şimdi modern, klimalı, halılı, o şirin camide nere gittiğimizi Allah’tan başka bilen yoktur.

Camimiz olmasa da biz çamurda, çakılda, kayada, ormanda namazı kılarız. Daha da makbul olur ama kadını olmayan bir kitle insan bulamaz ki o insana namaz kıldırın. Bu nedenle, hani meşhur atasözünde dendiği gibi “her gün bir balık vermektense bir gün bir olta vermeyi tercih etmek” gerekir. Kız çocuğu olta demektir. O, gıdanın aslıdır. Ondandır her gün bir balık vermen gerekmeyecek. Ümmeti Muhammed’in değerleriyle ve kültürüyle yetişmiş, Kur’an anlayan, Resûlullah’ın dilini anlayan sallallahu aleyhi ve sellem bir kız çocuğunu, bir köydeki camiye tercih ederim. Yirmi sene bir kız çocuğu Meryem kafalı olarak yetişsin, Asiye kanı taşıyın diye yirmi sene camiye kapalı tutar, bir kız çocuğuna yatırım yapmaya değer bulurum.

Hâşâ, camiye tahkir ettiğimizden mi? Hayır, hayır! Camiye abdestsiz girip namaz kılınca bir işe yarıyor mu cami? Camiye girsen, kibleye dönmeyip oturup radyatörün kenarında ısınsan cennete mi giriyorsun? Camiye namaz kılmak için girdiğinde cami camidir. Namaz kılmıyor olduktan sonra caminin betonu, kimseyi cennete koymuyor. Namazı insan kılacak. İnsanı da ana doğuracak. Ana

dediğin de o kız çocuğudur. Toprağa kavak dikip kavaktan armut beklenmiyor. Armut fidanı dikiyorsun da armut oluyor o. Kız çocukları; dünyaperest, Meryem'le Âsiye'yle bağı yok, Hatice'yi hacı Hatice teyze olarak tanıyor. Bu kafayla yetiştirip sonra, evlendikten sonra onlardan Allah dostları, evliyalar üretmek... Var mı böyle bir anlayış dünyada? Onun için: "Köyümüze bir cami mi yoksa bütün köy toplanıp bu sene doğacak kızlarımızı Allah'a adayalım. İsrailoğullarının bataklığı içerisinde Hanne kadının 'biz de çocuğumuzu Allah'a adayalım' dediği gibi ve karnındakini Allah'a adadığı gibi bu sene, köyümüzün camisi yapılmasın ama doğum yaptığı zaman kadınlar, kızlarımızı yetiştirmek üzere fon kuralım." Dense bu projeyi, o köye cami yapmaktan daha değerli tutarım. Bu, büyük bir projedir.

"Şu karşı köyü görüyor musun? Şu minareye bak be! Koca dağların arasından, bizim köyün üstünde görülüyor. Yıkın bu eski minareyi, bize de bir minare yapın" diyen riyakâr, gitmeyecekleri camiye yapan köylülerdense camisiz kalsın, camiye dolduracak nesil yetiştirecek kız üretsinler. Proje bu, proje bu... Elbette cami bir sene de inşaatı biter. Karşı köyden bakınca da sizinki onlarinkinden daha yüksek olur. Kubbesi de olur üstelik. Maşallah elli haneli köyde, üç bin kişilik cami maşallah, subhanallah. Melekler nasıl görür göklerden bir de ona bakmak lazım. Biz betonlarla avunamayız. Yürek Ümmet'iyiz biz. Ruha hitap eden Kur'an'ımız var. Ruhu çökmüş, yüreği ana eksenden kopmuş, dağılmış emperyalizm ve liberalizmin arasında kaybolup gitmiş bir nesil, cami yapmamıza engel olmalıdır. Kimle dolduracağız bu camileri? Ecdattan kalanlar doldu mu ki? İşte bu sebeple oturup diyoruz ki : "Biz Allahu Teâlâ'nın bize ihsan etmiş olduğu evlat nimetini ayırım yapmıyoruz. Hangisini verirse Allah. Ama kız çocuğu verirse kendimi bu Ümmet'in şanslı, Allah tarafından seçilmiş bir babası ve annesi olarak görmem gerekiyor. Çünkü kız üzerindeki yatırım, kız çocuğu üzerindeki yatırım bu Ümmet'in en büyük projesidir, en büyük umududur. Kızlarını yetiştiremeyenler koca koca camiler yaparak kendilerini oyalamasınlar."

Kardeşlerim;

Ortada bir hakikat daha var. Nedir o hakikat? Mademki kız çocuğu bu kadar değerli, bu kadar kıymetli bizim ezeli düşmanımız olan şeytan da kız çocuklarını öncelikli tutacaktır muhakkak. Erkek çocuğundan on enerjilik bir proje üretiyorsa o, kız çocuğundan on beş üretecektir. Neden? Bu hakikatleri ben biliyorum da şeytan bilmiyor mu? Şeytan da bilmiyor mu ki Ümmeti Muhammed'i batırmak için önce kadınından uğraşmak lazım. O da bilmiyor mu ki Müslümanlar kızlarını yetiştirirse bütün emekleri boşa çıkacak. O da biliyor. Çok iyi biliyor hem de. Ne yazık ki Müslümanlardan da daha iyi biliyor. Bu nedenle kız çocuğu önemli ama düşmanımız da bu önemi çok iyi biliyor. Bu tehlike çok kötü. Ağır olan da bu zaten, düşmanımız da bunu çok iyi biliyor. Bizim en çabuk nereden yıkılacağımızı çok iyi biliyor. Kadınıni çökerttiği bir ümmeti erkeklerin ayağa kaldıramayacağını çok iyi biliyor. Bu sebeple biz "mü'min bir kız çocuğu" deyince Mü'min Ümmet-i Muhammed anlıyoruz. "Mü'min kız çocuğu, ayağı kaydı" deyince "Ümmeti Muhammed'in ayağı kaydı" diyoruz. Ve Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleminden neden "üç kız çocuğu yetiştir, cennet senin olsun" dediğini şimdi daha iyi anlıyoruz. Batı kültürünün kadını neden ilahlaştırdığını daha iyi anlıyoruz ve bu anlayışımızdan sonra da gerekli tedbirlere başvurmalıyız diyoruz, kız çocuğu yetiştirelim diyoruz.

Değerli Kardeşlerim;

İşte sözümün odak noktasına gelmiş bulunuyorum. Kız çocuğu yetiştirmek diyoruz ya bununla kızlarımızın Kur'an medreselerine gidip hafız olmalarını kast etmiyorum. Kızlarımız Kur'an hafızı olmakla, imam hatip veya ilahiyat fakültesi okumakla yetişmiş olmazlar. Hafız olurlar, âlime olurlar bir itirazım yok. Ben "kız çocuğu" diyorum hoca hanım demiyorum, "kız çocuğu" diyorum. Kız çocuğu, hanımefendi başka şey, hoca hanım, âlime hanım başka şey. Âlime olur, ona da bir itirazım yok. Olsun da, teşvik de ederiz ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleminden üçüne bir cennet vaat ettiği hoca

hanımlar değildir. Hoca hanımlara vaat etmedi bunu. Ümmeti Muhammed'in Meryemlerine vaat etti. İsalat getirecek Meryemler içindir bu müjde.

Hafız baş üstünde. Hadis biliyor, başımızın üstünde. Hoca hanım, hizmetindeyiz ama muhtaç olduğumuz şey hoca hanım değil, hanımefendilerdir. Bunun için kızlarımızın on sene, on beş sene ilim tahsil etmeleri beraberinde kadınlık kültürünü de getirmiyorsa bizim lehimize bir yatırım değildir. On sene medresede okuduktan sonra "Allah! Hafız kız, filanca âlim kız, filanca meşrepten gelmiş" diye görücü üstüne görücü ile rica minnet ile evlenen erkek iki sene sonra "Ya Rabb! Hangi günahımdan dolayı bu belaya düştüm" diyorsa hanımefendi yok ortada, hoca hanım var. Allah, erkeklere: "Kadınlarla evlenin." dedi. "Hocalıkla evlenin" demedi ki. Hocalık diye bir eş yok dünyada, kadınlık diye bir eş var. Daha gerçekçi düşünmek zorundayız biz. Erkek zaten bilgiç. Kadın da bilgiç. İki bilgiç ne yapacaklar evde? Yalnız hanımefendi yumurta pişirmeyi de bilmiyor, çok okur çünkü. Biz hayat arkadaşı dedik, kütüphane arkadaşı demedik kadın için. Aynı gazetede yazar arkadaşı demiyoruz, hayat arkadaşı diyoruz. Hayatı kolaylaştıran insan diyoruz.

Bu nedenle kızlarımız elbette ve elbette hafız olsunlar. Elbette diploma sahipleri olsunlar ama hafızlığı bitirdiği gün yumurta ile pırasa nasıl pişer diye iki test yapalım. Pırasayı soymayı biliyor mu? Yoksa "soğan soyma için bir makine icat olmadı" diye beddualar mı ediyor? Soğan soymak yok, pırasa pişirmek yok, yumurta pişirmek yok ya da yumurtayı suya koyup, gidip uyuyup üç saat sonra her şey berbat olmuş bir şekilde mutfağa geliyor, mutfak nedir bilmiyor. Kütüphane sekreteri başka birisi. Erkek, koca koca âlim maşallah ama para kazanıp çoluk çocuğunun rızkını temin etmeyi bilmiyor. "Ee ne âlim adam canım, çalsın o" diyor muyuz? "Ne yapayım senin ilmimi gardaş? Sen çocuklarının rızkını çalarak mı yaşayacaksın? Âlim olabilirsin ama işin gücün de olması lazım." Erkeğe de diyoruz kadına da: "Sen hangi dünyada yaşıyorsun? Melek misin sen? Ne demek yumurta pişirmeyi bilmezsin? Ne demek sen ev süpüremezsin? Öyle bir şey olur mu ya. Okumuş, okumasaydın. Ne okudun sen? Ne oldu okudukların?"

Fatıma radiyallahu anha, Resûlullah'ın kızı, sallallahu aleyhi ve sellem. Evlendi. Ali delikanlı adam. Ev işi istedi. Hemen babasına gitti. Ne buyurdu ona: "Kızım Allah'tan kork. Allah'ın hakkını da ver, kocanın hakkını da ver" dedi. "Benim kızıma kim bulaşık yıkattırır?" demedi. Evet, kadın bulaşıkçı değil, kadın aşçı değil, kadın cariye değildir ama cariye isteyen kadın da kadın değildir. Kendi bulaşığını yıka kardeşim. Bu evin işleyişinden anlamaman hafızlıkla kapatılabilir, ilahiyat diploması ile kapatılabilir bir kabahat değildir. Mü'min genç kız hayatın içinden gelmelidir. Hatta sadece örnek olması bakımından söylüyorum kardeşler, anneler, özellikle anneler, kız çocuklarını, on sekiz-yirmi iki yaş arasındaki, onların kadın olmaya dönüşümlerinin en aktif olduğu yıllar bunlar, bu yıllarında ardı ardına senelerce yurtlarda bırakmamalıdır. Kur'an kursu yurdu bile olsa bu. Bir kız çocuğu on beş yaşında girdiği Kur'an kursundan yirmi beş yaşında çıkmamalıdır. Bu kadar uzun Kur'an eğitimi yok zaten. Evet, on senede İmamı Azam'ın bütün kültürünü bu çocuğa verebiliriz. Bu evlenmeyecek mi? Bu eş olmayacak mı? Eş olduktan sonra bu annelik ihtiyacını nasıl tatmin edecek? Evin ihtiyaçlarını nasıl giderecek? Bu kültürü de vermeliyiz.

Kız Kur'an kurslarında kesinlikle ilmihal bilgisi kadar, ilmihal bilgisi kadar mutfak bilgisi, terzilik bilgisi, sağlık bilgisi verilmelidir. Öbür türlü Kur'an kurslarına ruhsat veren makamlar ruhsat vermemelidirler. Çünkü bu kız Kur'an kursu. Nasıl erkek Kur'an kurslarında futbol sahası yapıyorlar, voleybol sahası yapıyorlar bahçede. Niye? Erkek çocuğu, nasıl duracak bu. Kız çocuğu hayvan mı? Bağladın, tavuk mu bağladın, yumurtlayacak her akşam? Kız çocuğu tamam voleybol oynamıyor. Ne yapacak bu çocuk? Elli talebe az al, yüz elli kişilik kursuna. O elli talebenin yerine de uygulama mutfağı yap, terzihane yap. Kadını hayata hazırlamadan eline verilen Kur'an sadece Kur'an'a leke getirecek

sonra. "Hafızla evlendi, başı belaya girdi" denecek. "Biz hafız kız aldık, başımıza bela aldık" denecek. Bedelini Kur'an'ımın ve dinimin ödediği hataları yapmam ben.

Bir merdivenin altı, kalın da bir koyu perde koyuyorsun, bir de ruhsat haydi bakalım elli tane kız, havasız bir yerde akşama kadar okuyorlar. Akşam aynı yerde yatıyorlar, aynı yerde yemek yiyorlar. Ne yapıyorsun? Kız yetiştiriyoruz. Ne tür kız yetiştiriyorsun sen? Ne tür kız yetiştiriyorsun? Baş belası kız mı yetiştiriyorsun? Mü'min kızlar, bu Ümmet'in umududur. Umudumuza hanel getiriyorsun sen. Ya hiçbir iradesini kullanamayan, hiçbir şeye "evet veya hayır" diyemeyen robot gibi alıp oraya götürüyorsun babasının evinden kocasının evine götürüyor. Robot bu, insan değil. Yahut da yirmi küsur yaşına gelmiş, şu kadar eğitim görmüş, kocasının evine gittiğinde bir hafta sonra da mayın gibi patlıyor doğduğuna doğduğuna herkesi pişman ediyor. Bastırılmış, bastırılmış, bastırılmış üzerinden kalkınca o yükler kim çıktıysa karşısına intikamını alıyor.

Aziz Kardeşlerim;

Tesettür bizim imanımızla ilgilidir, furuattan filan değildir, Kur'an ayetlerindedir. Tesettür. Ama tesettür vücudun derisini örter, ahlaki örtmüyor. Bir erkeği çıldırttıktan sonra çıldırtan tesettürlü kadın olsa ne olur, çıplak kadın olsa ne olur? Ahlaksızlık, örtülü kadın tarafından yapınca makbul müdür? Ee bunun hakaretlerine can kurban, başörtüsü var başında. Öyle mi diyeceğiz? Zalim zalimdir. Erkekse de zalimdir, kadınsa da zalimdir.

Kız çocuğu yetiştirmek ona elbette bir; Allah'ı öğretmektir. İki; ilmihalini öğretmektedir. Yani oruç nasıl tutacak, abdest nasıl alacak, namaz nasıl kılacak bunları öğretmektir. Üç; hayatı öğretmektir. Hayatı tanımalıdır kız çocukları. Bir baba kız çocukları on yaşlarındaiken hiçbir ihtiyacı olmadığı hâlde kız çocuğunu eline alıp, gerekiyorsa annesini de alıp, uçağa bindirip, herhangi bir vilayete götürüp aynı uçakla evine geri getirmelidir. Neden? Kız çocuğu bu hayatta yaşayacak artık. Havaalanına girmek-çıkmaq bir kültür oldu. Bu kültürü, evde kaşık tutmayı öğrettiğin gibi çocuğa öğretmelisin. Evlenir, acilen havaalanından bir yere gitmesi gerekir. Bir cenazeye gitmesi gerekir, bir şeye gidecek. O havaalanında üstünün başının arandığını bilmez, ortada bırakırsın kadıncağızı. Havaalanı bir kültürdür, trene binmek bir kültürdür. Mutfak bir kültürdür, çamaşır bir kültürdür, söküük dikmek bir kültürdür. Her kadının terzi olması mümkün değildir, gerekli de değildir, israftır da. Ama düğme dikemeyen kadın da hangi çağda yaşıyor? Halatla mı bağlıyor gömleğini bu? Hangi çağda yaşıyor? Hani dört bin sene önce olsa halatlarla malatlarla ceketlerini bağlıyordu diyelim. Düğme dikmesini bilmez mi kadın?

Bütün Şeriat'ımıza ait farz ilimler Kur'an dâhil yani namazda okunacak Kur'an farz düzeyindeki hâl, akâid bilgisi, artı ilmihal bilgisi, farz düzeyinde bilemedin altı aylık bir iştir. Senelerce ne öğreniyor ki bu kızlar? Altı aylık bir şeyi altı senede öğretmek israf değil mi?

Kızlarımız, çok basit bir şey söylüyorum. Hastaneye gidiyor. Hastanede bakıyorum gencecik hanım efendiler "şuradan şu fişi doldur" diyorsun, çağırıyor oradan görevliyi: "buraya nasıl basılacak" diyor. Tuşa basmayı bilmez mi insan bu çağda? Evet, kızlarımız internet bataklığında helak olup gitmesinler Nemrut'un kuyularında. Ama bu çağda artık her şey tuşa basılarak yapılıyor. Üstelik de orada, ekranda "buraya bas" diyor, "TC numaranı gir" diyor. "Bu numarayı nereden gireceğim" diyor. Gir kelimesinden yani "bir şey sok buraya, girsin" gibi anlıyor. "TC numaranı gir" ne demek bunu anlamaz mı bir insan? Bunu seksen yaşında bir ihtiyar nene anlamayabilir. Gözü görmez, onun zamanında kazmadan başka bir şey yoktu köyünde zaten, ne bilir gir ne demek, çık ne demek. Yirmi yaşında, yirmi beş yaşında bir hanımefendi hastane görevlisini çağırıp "bu formu doldursana sen bana" der mi hiç ya? Bir defa mahremiyet konusu var burada.

Babalar-anneler, çocuk yetiştirmeyi Kur'an kursuna salmak olarak algılıyorlarsa, Kur'an kursundaki görevliler de her gün "tecvit öğrettik" diyorlarsa mübarek tecvit on sayfalık kitaptır, on sayfalıktır. Nasıl bunu bir senede okutuyorlar, anlamıyorum. Herhâlde yetmiş dilden öğretiyorlar bunu. Bir İngilizcesini, bir Çincesini nesini öğretiyorlar bunun? Tecvit okuyormuş. Kur'an'ı Kerim orta zekâ yani böyle okuma yazmayı bir senede öğrenebilecek birisine Kur'an'ı Kerim üç dört günde öğretilir. Bunu yokuşa sürmenin bir gereği yok ki.

Hayattan kopmuş kadınlar erkeklere de zarar. Çünkü bir toplumun aslı kadınlardır. Bir toplumun namusu kadınlar üzerinden ölçüldüğü gibi, bir toplumun ahlaki kadınlar üzerinden ölçüldüğü gibi, dini terakkisi, din seviyesi de kadınlar üzerinden ölçülür. Kadınların takvası kadar takvadır erkekler. Başka türlü olmaz ki. Çürük yumurtadan sapsağlam civciv mi çıkarmış.

Biz, genç kızlarımızı mü'min genç kız olarak yetiştirmek istiyoruz. Mü'min genç kız demek çok güzel Kur'an okur demek değil. Çok güzel Kur'an okumak yüz görevden bir tanesi. Elbette Kur'an okuyacaksın. Ne okuyacaktın, Tevrat mı okuyacaktın? Elbette Kur'an okuyacaksın canım, Allah Allah. Bir genç kıza talip olduğunda "kızımızın maşallahı var, beş-altı cüz de ezber biliyor Kur'an'dan". Bunu övmek için sen anlatamazsın. İncil mi okuyacaktı, Yuhanna İncili mi okuyacaktın bana? Elbette Yasini Şerifi bileceksin, maşallah nazar mı olacaksın? Biz Ümmeti Muhammed'iz, Kur'an Ümmet'iyiz. Bana de ki: "Kızımız hayatın ortasındadır. Eline Kur'an'ı aldığı anda Kur'an'ı Kerim okur, söküğünü de kendisi diker, ilaç nasıl kullanılır bilir."

Yirmi beş yaşına gelmiş, doktor yazmış bir çarpı iki. Allah Allah bir çarpı iki ne demek, nasıl çarpacağız birle ikiyi. Bu tıp literatüründe "günde iki defa kullanılır" demektir ya. "Bir günde iki defa kullan" yazıyor burada. Bu bir kültürdür. Hangi çağdayız biz? Otları ezip ezip ilaç yapan Lokman Hekim çağında değiliz ki. Bir çarpı iki bir çarpı bir, aç karnına tok karnına yazan kısaltmaların olduğu bir çağdayız. Trafik levhasından anlamayan bir kız olmamalıdır Ümmeti Muhammed'in evinde. İstanbul'da bazı levhalarını beyaz, bazılarını yeşil, bazılarını mavi yapmışlar belediyenin parası yok herhâlde, bir o boyadan yapıyor bir bu boyadan yapıyor. Bu söylenemez bu çağda.

İslam geri kalmışlığın simgesi midir canım. Durup dururken bu levhaların bir kısmı beyaz, bir kısmı mavi, ee hangi boyadan bulmuşlarsa onu sürmüşler ama hep beyaz ve mavi boya bulmuşlar ne hikmetse. Birini bir tür yolu gösterdiğini öbürünün ara sokağı gösterdiğini anlayamaz olabilir mi mü'min ya. Kâfirler zaten bizi her şeyin gerisinde kalmış olarak lanse etmek istiyorlar. Elhamdülillah, şirretlikte, zındıklıkta onlardan geriyiz hamdolsun hiç aynı kulvarda da değiliz zaten. Ama biz bir yol adresini bile orada levha sağı gösteriyor, elindeki kâğıdı "nereye gideceğim bir baksana buna" diye sorar mı bir insan ya! Okuma yazma mı bilmiyor? Okuma yazma biliyor, levhanın orayı gösterdiğini anlamıyor.

Biz internette, bilgisayarda, medyanın şusu busunda helak olmuş nesil de istemiyoruz ama hastaneye gittiğinde kimlik kartını dolduracak kadar anlamayan nesil de istemiyoruz. "Biz şirretliğin, dalaletin içinde olmayalım" diyoruz. "Teknolojinin gerisinde kalalım" demiyoruz. Şu dünyada teknoloji bir nimetse mü'min kulları bu nimete layıktır her şeyden önce, mü'min kızları her şeyden önce bunu bilmelidirler.

Kız çocuğu yetiştirmeyi bir cennet nimeti olarak gördüğümüzü farklı bir şekilde defalarca zikrettik kardeşler. Cennet demek kız çocuğu ama kız çocuğu ahlaklı, ilimli ve kadın olmanın gerektirdiği kültürle büyütülmelidir. Biz kızımızı okuttuk, eee dolayısıyla düdüklü tencereyle kavallı tencereyi bile bilmez. Maşallah(!). Pekmez yapmayı da bilmez, köyde değil zaten, pekmez de yapamaz. Ee fasulye pişirsin. Onun hiç fasulye gördüğü yok. Ne pişirir bu? Tost yapar sadece. Tost sokaklarda da yapıyorlar zaten. Tost yaparmış!

Bir Müslüman, kızını evlendirirken der mi ki: "Ben kızımı veriyorum ama bizim kızımız sizde öğrenecek tamam mı?" Ya kız kaynanasından yemek yapmayı öğrenir de o kaynana bir daha onu kavurma yapmaz mı istediği zaman? "Sen yemek pişirmeyi de benden öğrendin" deyip bedelini ister. Uсталık belgesini ödetir ona.

Kızımızı yetiştireceğiz, ilimde de hayatta da. Ne demek kız çocuğu? Misafir gelecek, kız çocuğu hiç piyasaya çıkmayacak. Okumuş, bizim kız ders çalışıyor. Zavallı anne misafirlere ikram yapmaya yetiştiriyor. Kızımız ilimle meşgul. Hangi ilim ki bu "anan hizmet etsin sen otur" diyor. Tüh böyle ilme! Hasta masta kalkacak kadın, misafire hizmet edecek, evlenmelik kız da ders çalışıyor, ilimle meşgul. Böyle ilmi balkonunda bile tutmaz Müslüman. Böyle ilim olur mu? Anasını çalıştıran kızın ilminden ne hayır gelecek? İslam'ımız, hayattan kopuk bir din değil ki!

Biz kız çocuklarımızı yetiştirmek istiyoruz, okutmak başka bir şey. Okutmak çok basit. Okutmakla yetiştirmek aynı şey değil. Erkeklerimiz için de geçerli şüphesiz. Ama erkek çocuk sonraki iş. Erkek gümüş olur kız altın ise eğer. O kadar kıymetli olduğu için de işte onun yemek yapmaması suçtur diyoruz. Nasıl bir delikanlı evlendi, evine bakmıyor, kirasını ödemiyor, elektrik parasını da ödemiyor, çalışmıyor, serseri diyoruz ona. Evlendikten sonra yemek yapamayan kıza ne diyeceğiz? Evliya mı diyeceğiz? İmanın şartlarından değil ama insan olmanın gereklerinden bu. İlk evlendiğin gün "mutfak neresi bu evde" diye sorarsan, ondan sonra o adam da ömrünün sonuna kadar sana işkence eder. Çünkü sen bir puan geriden başladın bu hayata. Yeni bir moda oldu şimdi, evlenmeden listeler hazırlanıyor. Aman Allah'ım! Avrupa'da mutfakta olmayan şeyler, robotlar, her şey, teknik cihazlar var ama bizim kızımız yeni aldığı mutfak robotunun kullanma kılavuzunu okuyamıyor. Simgeleri çözemiyor orada. "Yuvarlak halka gibi bir şey var" diyor. Yani elektrik açıp-kapatma düğmesi olduğunu anlayamıyor. "Yuvarlak bir şey var" diyor. Yuvarlak bir şey.

Hayattan kopuk insan, önce dininden kopar zaten. Çünkü din, hayat demek. Bize göre hayat da din demek olması gerekiyor. Mü'min genç kız, böyle yetiştirilmelidir. Namazında kusuru olmadığı gibi, tesettüründe kusur olmadığı gibi, ağızda bozukluk olmadığı gibi, iffetinde leke olmadığı gibi evinde, kadınlığında ve anneliğinde de leke olmayacak tarzda olmalıdır. Bu sebeple diyoruz: Kızlarımızın evliliğinin konuşulacağı çağlarda, senelerce yurtlarda kalmaları doğru değildir. Hiçbir yurt kızına ne bir yurt müdürü, ne bir pedagog, ne psikolog hiçbir şekilde anne kadar yakın olamaz.

Bir kızın üzerindeki ter kokusunda bile anne şifreler üretir. Temizliğinden, yemeğinden, dikişinden vesairesine kadar annenin oluşturacağı eğitimi hiçbir okul veremez bir kız çocuğuna. Kız, insanlığın aslı demek çünkü. Okullar mokullar bu işin hep yandan payandaları olabilir. On sene bir kız çocuğu, kendisi gibi elli altmış tane kızın bulunduğu bir yurtta herkes birbirine: "ne çıktı yemekte, ne vardı bugün" "makarna" "tamam". Hazır yemek yiyorlar zaten. Hep temizliği birileri gelip odasında yapıyor. Yurt görevlisi temizliğini yapıyor. Bu zaten ayda bir defa annesinin yanına gidince gurbetten geldiği için şen şakrak bunu karşılıyor. "Aman tutma kızım sen zavallı, zaten yurttasın garibim. Gel, gel, gel otur burada." Sonra ne olacak? Sonra ne olacak? Hep ahlak bozuldu, yuvalar yıkılıyor, boşanmalar çoğaldı diye dertleniyoruz. Neden diye konuşulunca, "ee batı kültürü filmlerden oldu hep". Hep filmler geldi, kötü kötü filmlerden bozuldu. Bunlar hep bedavacılık kardeşlerim. Kendi kendimizi avutuyoruz biz. Evet, o pislikler, melanetler var. Ama biz üzerimize düşeni yaptık mı? Biz Allah Teâlâ'nın bizden emrettiği şeyi yaptık mı? Hakikati inkâr etmemiz sadece gözümüzü kapatıp perdeyi kapatmak şeklinde sonuçlandırır bizi.

Evlerimizde çocuklarımızı hayata hazır hâle yetiştirmiyoruz, yetiştiremiyoruz. Üstelik de annelerin yeni bir hastalığı peyda oldu. Bu da bu çağın lüzumsuz hastalıklarından: biz çok çektik çocuğa çektirmeyelim ya. Bana ne etti kaynanam, ben ettirmeyeceğim. Annem bana işkenceler etti

ben çocuğuma etmeyeceğim. İşkence gene yapma! İşkence yapma! Allah'tan kork ama sevgin de işkenceye dönüşmesin. Severken de öldürme! Fazla merhamet de doğru değil. San merhamet et, et, et, sonra kocası azap etsin. O zaman ne olacak?

Çocuklarımızı bu dünyada yaşayacak şekilde ayarlamamız lazım. Mini cennetler oluşturup sonra cennetten çıktığında ölen, kahrolan bir çocuk niye yetiştirelim ki? Allah, çocukları bize emanet olarak vermiştir. Nasıl çocuğumuz, mü'min kızımız aç kaldığında "eyvah Allah'ın emanetini heder ettim" diyoruz. Namaz öğretmezsek sorumlu hissediyoruz kendimizi. Hayata hazırlamadığımız zaman onu eşiyle evde, gurbette yalnız kalacaklar, soru soracak, fasulye nasıl pişirilir diye soru danışacağı bir komşusu bile olmayacağı bir zamana göre çocuğu hazırlamamız lazım. Bir bu çok önemli bir de kardeşlerim, biz kız çocuklarımızı yetiştirirken ki özellikle tekrar vurguluyorum kız çocuğu diyorum ama Ümmet-i Muhammed'i kastediyorum, çünkü mü'min genç kız bu Ümmet demektir. Benim yirmi sene sonram, elli sene sonram demektir. Kâbe'min heybeti demektir, Kudüs'ümün şerefi demektir.

Genç kızlarımızı akidelerini bozmadan yetiştirmek zorundayız. Buna da çarpıcı bir örnek vermem gerekiyor. Erkekler zaten kadınlara karşı peşin fikirle yetişiyorlar. Kadın şeytan demek diye atıyor kafasından. Bunu diyenin kendisinde şeytanlık var ayrı bir konu. Allah şeytan deyip iblisi gösterdi, sen niye kadın diye ilave yapıyorsun buna? Demek senin kafanda şeytanlık var. Erkekleri bir başka sorgulamaya bırakalım.

Kadınlar, kendi aralarında büyük bir kamuoyu oluşturuyorlar. Bu kamuoyu, evliliğe ve erkek dünyasına karşı kamuoyudur. Mesela çok basit bir örnek; bir kadın veya genç bir kız evlenip kadın olduğunda kadınlar bir hafta sonra bir ziyarette buluştuklarında: "nasıl bir adama rastladın" diyorlar. Hani Çin'e gitti ya asker olarak, "kasaba nasıl bir şeydi" sorar gibi. Büyük bir sorgulama üzerinden hayata bakıyorlar. Endişe ile girdikleri için de bu sürece başka bir hayat seçeneği tasavvur edemiyorlar.

Genç kızlarımız annelerini, teyzelerini veya kendilerinden önce evlenen ablalarını, akraba ya da kendi ablalarını dinleyerek evliliğe karşı çok peşin fikirlerle hayata giriyorlar. Çocuk konusunda ürküyorlar. Erkeklerin kahrı çekilmez diye ürküyorlar. "Belli haklara muhakkak sahip olacaksın. Erkeği şımartmayacaksın, şöyle yapmayacaksın" diyorlar, bunların toplamından benim hayallerim çöküyor. "Ben Resûlullah'ın sünneti olan evlilik" diyorum aleyhisselatu vesselam o da dört duvarın ortasında olmak yani ev sahibi olmak olarak anlıyor. Ben, "nesil" diyorum o put olarak tapınacağı çocuğu anlıyor. Ben, "beraber cennete gireceğiniz" kocan diyorum. O da "şansıma düşen asker" diyor. Bu idrakin nedeni; kadınların kendi aralarında oluşturdukları kamuoyudur. Anneler, teyzeler, daha önce evlenenler Allah'tan korkmalı ve çocuklarının ürkeceği gündemi oluşturmamalıdır. En azından kızlarımız imanları ve aileleriyle baş başa kalmalıdır. Önceden beyni yıkanmış olarak girdikleri için bu sürece, karşısındakinin art niyeti varsa da yoksa da iyi bakamıyorlar. Bunun da hesabı muhakkak sorulacak. Hesabı sorulmayacak hiçbir şey yok.

Kardeşlerim;

Genç mü'min kız, Ümmet'im'in yüz sene sonrası demektir. İki yüz sene sonrası demektir. Yüz sene sonra Kudüs'ün durumunu, Afrika'daki Müslüman'ın durumunu merak edenler sıradan üç Müslüman evinin kapısını vursunlar "kızınız nerede görebilir miyim" desinler, yüz sene sonra ümmetim oradadır benim.

Ve sallallahu ve sellem alâ seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahabihi ecmaîn, Ve'lhamdülillahi Rabb'il Âlemin.